

Sone

– aruzperver · 28 Nisan 2012

Koca İstanbul esas burdan alır şöhretini...
Evliyâlarla melekler bulunan ilçe bura.
Bilmeyenler beni anlar mı desem kıymetini:
Taşı, toz-toprağı altın ne ağır külçe bura!

Ne desem boş... Bu hudutlardan uzak yerde bana,
Yaşamak zorlu savaş... Ruh daralır, kasvet olur.
Onu bir kez görüp esrârına hayrân olana,
Başka bir şehri bırak, başkaca semt gurbet olur...

Yine Fâtih'te bugün tatlı pazar manzarası...
Kaldırımlarda dizilmiş küçük iskemlelerin,
"Geçemezsin, gel otur!" der gibi pek dar arası...

En güzel dost ile bir kopkoyu hoş sohbet için,
Açarak sırtını derhal çağırır kendisine,
Sonra tavşankanı çaylar ve tütün faslı yine...

Vezeni: feilâtün feilâtün feilâtün feilün